

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Φ.

Ψυχογνομία ενδιαφέροντα, σπιρτοπόζα, χρώμα επιδερμίδος ώριμωτο και με εικόνα όλη τόσο φρουράτη, όσον θελκτική και εύχρηστη. Είνε νεοίτη και ή έλλειξη κούρια, την διακρίνει χροίωμα έντονο, ένα χαμόγελο εύριανο ό αποκρινάει ότι δεν είναι και τόσον επί- κριξη στός κρίσεις της. Είνε πολύ κομψή, ντύνεται με γούστο. Δεν αναγκατέγγεται μεταξύ τών φανατικών κοσμικών κριτών και προτιμά τις πλέον ολιγάριθμες φίλινες συγκεντρώσεις. Την διακρίνει σχετική άρτέλια και ή ανάλογια τού ενομοίωτο είνε άποσπότητε ολιγοτέρον καταφανής, έν συγχρίσει με τις περισσότερες κοσμικές κριτές και δεσποινίδες.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διά την 31ην τρ. άγγέλλεται χορός εις την ταράσαν τού Στρα- τηρού καί της κ. Μαρζάλλιν.

— Διά την 26ην τρ. δεξίωσης εις τού Γαλλικόν Προξενιον παρά τψ κ. καί τψ κ. Τύρζ.

— Όμοια δεξίωσης προχθές παρά τψ Προξενιή της Γαλλίας καί τψ κ. Κλεμάν Σμιόν πρός τμήνη τού Γάλλου Ναυάρχου καί τών αξιωματικών.

— Μεταξύ τών παρευρισκομένων ήσαν κ. Έλενα Βενζέλιου, Πρόεδρος Γερουσίας Στρατηγός Παρα- σκευόπουλος, Πρόεδρος της Βουλής και κ. Σοφού- λη, κ. Μιχαλακοπούλου, κ. Καφαντάρη, Ύπουργός τών Ναυτικών κ. και δις Άρχινοπούλου, κ. Ρα- σκίνο, Ύπουργός της Αεροπορίας και κ. Ζόννα, κ. Π. Τσαλιδάκη, κ. και κ. Ταρσούλη, Πρόεδροι Άγγλίας και κ. Ρόμαϊν, Πρόεδροι Τουρκίας και κ. Ένις Βέη, Πρόεδρος Γερμανίας Κάκτοφ, κ. Ν. Παύλη, Πρόεδρος Ούγγαρίας Μολδοβάνια, Πρό- σθος Ολλανδίας Πέρονα, Πρόεδρος Αιγύπτου Κα- μέλ Βέης, Σύμβουλος της Γαλλικής Προξενίας και κ. Γκρόφ, Ναυτικός άξιολόγος της Γαλλικής Προ- σενίας και κ. Καρλίν, Σύμβουλος της Γερμανικής Προξενίας και κ. Χειφρολίαν, κ. και κ. Χάρβεϊ, δις Βούρου, Προξένος Γαλλίας, κ. και δις Τύρζ, Στρατηγός και κ. Μαζαράκη, κ. και κ. Α. Ρομάνου, κ. Α. Καρανάου, κ. και κ. Ν. Μαυροδμή, κ. Α. Βούρος, κ. και κ. Σακελλάροπούλου, κ. Βασιεαδά- κης, κ. Μ. Τσαμαδού, κ. και κ. Ι. Ηλιάσκου, κ. και κ. Χαυλιάν, κ. και κ. Σ. Λοβέρδου, κ. Μαν- τζαβίνος, κ. Α. Λοβέρδου, κ. ντφ Πρέλι, κ. και κ. Μιχαήλη, κ. και κ. Κ. Ίγαιλόφ, κ. και κ. Ράλλη, κ. Κ. Άλεξάνδρη, κ. και κ. Φοαγγίρια, κ. και κ. Μιχωνά, κ. και κ. Μπένση, κ. και κ. Λιδιεράτου, κ. Πατισσάρου, κίριος και κ. Μιτσιρί, κ. και κ. Μελά, κ. και κ. Ι. Ρομάνου, κ. και κ. Μιχαλακοπού- λου, κ. και κ. Κ. Ηλιάσκου, κ. και κ. Έμπριζοζου— Κορημονδούρου, κ. και κ. Πασιπάτη, κ. και κ. Σιν- δάκι, κ. και κ. Μ. Μεταξά, κ. και κ. Φίσερ, κ., κ. και δινδες Φορηστοπούλου, κ. και κ. Μπαλάνου, κ. και κ. Κιτσιή, κ. δινδες Μοση, Διαμάντογλου, Κριαχί, Φραντζή, Λαζοδανάη και κ. οί κ. Γ. Μιχαλά, Λέων Μιχαλάς, Άλεξέζατος, Βενήτης, Π. Μα- ζαράης, Σιουλάνος, Άξελός, Αάμπρος, Μ. Βουσιανάς, Φραντζής, Τσακιάωτης, κλπ.

— Ένα όμοιωτο γυροειά κί δινδες Γεν. Μαρζάλλιν με άπτρα, δις Ίρεν Ν. Μαζαά έπισως με άσπρη κομφορτή τουαλέττα, ή δις Άγλαία Μοση με ρός, ή δις Άλεξ. Ν. Μαζαά με όμοιωτο φορε- μανά άπό κρεμ σατέν ρός—φρονάη, δις Διαμάντογλου με μπλε σπελ δαντέλλα άγγλίαν, δις Νινετ Τύρζ, φέρουσα λίαν διακοσμικήν τουαλέτταν ρός και θαλασσιά.

— Άννηγγέλη εΐζάχοντες—Πάρτις παρά τψ Άρχηγψ της Άγ- γλικής Άποστολής κ. Λάϊον διά την 4ην Ιουνίου.

H MONTAIN

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η εικόνα τού σημερινού έξωφύλλου μας είνε έργον τού ζωγράφου Μπάρτεν με τόν τίτλο «Ρεμ- βασιμάς».

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σε άπολύτως ίκανοποιητικές τιμάς παλαιά διάφορα βιβλία, παντός είδους και πάσης γλώσσης, καθώς και όλόκληρες βιβλιοθή- κες. Γράφατε: «Μπουκέτο», Δέκα 7, Αθήνας.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΞΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΩΔ ΡΕΜΠΙΟΥ

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ.

Τά σημερινά κορίτσια είνε πολύ διαφορετικά άτ' τ' κορίτσια τού 1914.

Με δυσκολία μάλιστα θυμόμαστε σήμερα τις πρωτοειδικές αυτές δεσποινίδες, τις καλοναυθεμένους, ή άποίες χαμόγλων με τού παρα- μωρό τ' μάτια τους, μιλούσαν λίγο, κοκκινίζουν πολύ και τ' έχαναν παρ' ός στους μεγάλους.

Τά κορίτσια αυτά, πού όταν τοίμωσσε ένας νέος νά τους μιλήση με κάποια ασθηματικότητα, έτρέπαντο εις γαργή, δεν άπάχοναν πια σήμερα. Εύτυχώς...

Η σύγχρονος νέες κυτάζουν τούς νέους κατά πρόσολο και τούς μιλούν για όια τ' ζητήματα, χωρίς περιορισμούς. Καί γι' αυτόν ά- κόμα τόν έρωτα.

Σήμερα τ' κορίτσια έχουν κομψή λιγερή κ' άνάλαφρα, τ' μπρά- τσα γυμνά, τόν λαϊκό έλευθερο, τ' μαλλιά κοντά, τις κινήσεις άπο- φασιστικές.

Γιατί τάχα τ' κορίτσια άλλαξαν τόσο πολύ και τόσο γρήγορα;

Γιατί νέες ιδέες και νέες τάσεις πλημμύρισαν την έποχή μας. Γιατί τ' άγία του Κόλλινγυον και τού Βερολίνου άντανατέστησαν τ' μυθιστορήματα τού Όκταβίου Φερέ και τού Γεοργίου Όνέ.

Άπό την άλλη μεριά πάλι, ό άρώνας για τή ζωή έγινε πού άγριος, πού σκληρός και ό άνθρω- ποι, καθώς και ή άρχές τους, άλλαξαν άνάλογως.

Ότ'όσο, παρ' όλ' αυτά, ή καρδιά τών κοριτσιών έμεινε ή ίδια και χτυπάει πάντα με τόν ίδιο τρόπο. ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΕ ΝΕΟΙ.

Οί νέοι σπανίως ζέρονον νά είνε νέοι.

Παίρνουν τις περισσότερες φορές έθρος άνθρω- πων παλιόσων και πληροφορημένον σε όια, στην στιγμή πού όταν κανείς είνε νέος, άγνοεί τ' πάντα.

Αυτ'όν, ό νέος πρέπει ν' άποφενήνον νά έχουν έθρος παντογνοσίον. Ύπόλαξε σιά άγρια και καθ- άρω χαρκτηριστικά τους μία γοητεία, πού καμμία γνώσις, καμμία σοφία δεν μπορεί νά την άντικα- ταστήση.

Έπισως ό νέος δεν πρέπει νά είνε μεγαλοκόμο και κλαμφορδές, με τόν τρόπο τού Βερθέροφ. Ό- ταν δεν είνε κανείς έθιμος σε ήλικία είκοσι χρό- νων, πότε θα μπορέση στο μέλλον νά εθθώση; Άς μη καταστρέφονον ό νέοι την εθιμια τους με τού πολιμάχολο έθρος πού τους άρέσει τόσο συχνά νά παίρνουν. Αυτό είνε κατός σκεπτικώος.

Οί νέοι πρέπει νά σέβονται τούς γέροντες πού μο- φολογούν... Κι' αυτόι μία μέρα θα γίνονν γέροι και θα μοφολογούν.

Πρέπει τέλος ό νέος νά μη φοβόδνται νά έπι- θυμούν τ'α μεγάλα πράγματα! Τιποτε δεν είνε με- γάλω και άπρόεγγιστο, όταν έχει κανείς πίστη στον εαυτό του.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΗΑΙΚΙΑΣ.

Ένα μεγάλο μυστικό της ζωής είνε τού νά μη καθυστερή, ούτε νά προηγείται κανείς της ήλικίας του.

Η δύνάμις της νεότητος, ή γνώσις τών ήλικιω- μένων, ή φιλοσοφία τών γέροντ, έχουν χάρες πού πρέπει νά ζέρη νά τις εμσταλλάωνται κανείς, για νά είνε εθτυχιωμένους.

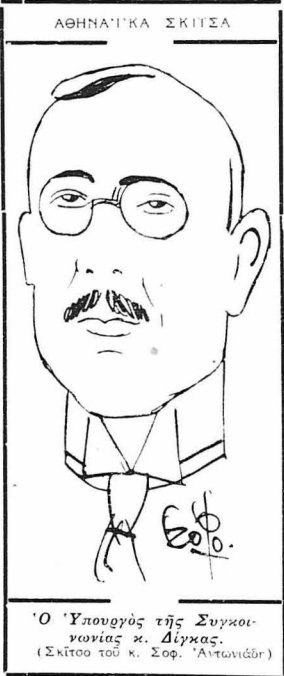
Μή μιμήσθε τούς ανθρώπους έκεινους πού περνάν τή μισή ζωή τους έπιθυμώντας και την άλλη νοσταλγώντας.

Ο άνθρωπος πού ζέρει νά βρούμεται στην ήλικία του, θα ντύνε- ται πάντοτε, όπως τού ταμιάς. Κι' ή γυναίκες τού ίδιο. Βλέπουμε συχνά σήμερα άντιπροσώπων και τών δυό φύλων, όί όποιοι ντύνον- τα σάν νά ήσαν δέκα και είκοσι χρόνων νεότεροι. Τιποτε δεν είνε πού γελώω και πού κομωό άτ' αυτό.

Ύπόλαξε μία ήλικία, κατά την όποια ό άνθρωπος χυτροάνον η άδυνατέζον. Καί θβίνονται εξαιρετικά γι' αυτό. Γιατί; Όλοι έχομε την φυσολογική μας εξέλιξη και κανείς δεν μπορεί νά την άποφύγη. Άς μη ζητάμε λοιπόν νά κάνομε παχύ ένα σωμα, πού ή φύσις τού θέ- λει αδύνατο ή τού άντίθετο. Αυτό είνε τού ίδιο σάν νά ζητούσαμε νά ψηλώσομε ή νά χαμηλώσομε.

Άς είμαστε εικχαριστήμενοι άτ' τού πάχους μας, άπό την ήλικία μας, άπό τή μοίρα μας. Άς μην παραπονώμαστε. Αυτό δεν μπορεί ν' άλλαξη τί- ποτε.

ΤΕΛΟΣ

Ο Ύπουργός της Συγκο- νωνίας κ. Δίγκας. (Σκίτσο τού κ. Σοφ. Άϊτωνιάδης)

